

Promluva papeže Benedikta XVI. v katedrále – Benin – 18.11.11.

Páni kardinálové,
Pane arcibiskupe a drazí bratři v biskupské službě,
Pane rektore katedrály,
Drazí bratři a sestry,

Starodávný hymnus *Te Deum*, který jsme právě zpívali, vyjadřuje naši chválu Bohu třikrát svatému, který nás shromažďuje v této krásné katedrále Naší Milosrdné Paní. S uznáním a vzdáváme hold předešlým arcibiskupům, kteří zde jsou pohřbeni: mons. Christophe Adimou a mons. Isidore de Sousa. Byli zdatnými dělníky na Pánově vinici a jejich památka je v srdci katolíků a četných obyvatel Beninu stále živá. Tito dva preláti, každý svým způsobem, byli pastýři naplněni horlivostí a láskou. Bezvýhradně se strávili ve službě evangeliu a Božímu lidu, zejména těm nejvíce zranitelným lidem. Všichni víte, že mons. de Sousa byl přítelem pravdy a že měl rozhodující podíl na demokratizačním procesu vaší země.

Chvalme Pána za divy, jimiž nepřestává obdařovat lidstvo, a rozjímejme chvíli o Jeho nekonečném milosrdenství. Tato katedrála se k tomu prozřetelnostně sama nabízí. Dějiny spásy, jež vrcholí Ježíšovým Vtělením a naplňují se Velikonočním tajemstvím, jsou zářivým zjevením Božího milosrdenství. V Synu se zviditelnil „Milosrdný Otec“ (2 Kor 1,3), který - věren svému otcovství - „je schopný sklánět se ke každému marnotratnému synovi, ke každé lidské bídě, zvláště pak morální, jako je hřích“ (*Dives in misericordia*, 6). Boží milosrdenství nespočívá jenom v odpuštění našich hříchů. Spočívá také v tom, že Bůh, náš Otec, nás vede cestou pravdy a světla někdy ne bez bolesti, trápení a bázně, protože nechce, abychom zahynuli (srov. Mt 18,14; Jan 3,16). Tento dvojí projev Božího milosrdenství ukazuje, jak je Bůh věrný smlouvě, kterou ve křtu zpečetil s každým křesťanem. Pohlédneme-li na dějiny každého z nás i na dějiny evangelizace našich zemí, můžeme říci spolu se Žalmistou: „Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech“ (Žl 89 (88), 2).

Panna Maria zakusila v nejvyšším stupni tajemství božské lásky: „jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí“, zvolá ve svém *Magnificatu*. Svým přitakáním Božímu povolání, přispěla ke zjevení Boží lásky mezi lidmi. Pro svou účast na poslání svého Syna je tedy Matkou Milosrdenství, dostalo se jí privilegia, že nám může vždy a všude pomáhat. „Nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přimluvami. Ve své mateřské lásce se stará o bratry svého syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti“ (*Lumen Gentium*, 62). Pod ochranou jejího milosrdenství hojí se raněná srdce, úklady Zlého jsou potřeny a nepřátelé se smířují. V Marii máme nejenom vzor dokonalosti, ale také pomoc, abychom uskutečňovali společenství s Bohem a našimi bratry a sestrami. Matka milosrdenství je bezpečnou vůdkyní učedníků svého Syna, kteří chtějí být ve službách spravedlnosti, smíření a pokoje. Jednoduše nám mateřským srdcem ukazuje jediné Světlo a jedinou Pravdu: svého Syna, Krista Ježíše, který vede lidstvo k plnému uskutečnění v jeho Otcí. Nemějme strach vzývat s důvěrou tu, která bez ustání rozdává svým dětem božské milosti:

Matko milosrdenství,
zdravíme Tě, Matko Vykupitele;
zdravím Tě, Panno slavná;
zdravíme Tě, naše Královno!
Královno naděje,
ukaž nám tvář svého božského Syna;
veď nás na cestách svatosti;
daruj nám radost těch, kteří dovedou přitakávat Bohu!

Královno míru,

vyslyš nejušlechtilejší touhy mladých Afričanů;
vyslyš srdce žíznící po spravedlnosti, pokoji a smíření;
vyslyš naděje dětí – obětí hladu a válek!

Královno spravedlnosti,

vypros nám dětinnou a bratrskou lásku;
vypros nám, abychom byli přáteli chudých a maličkých;
vypros národům země ducha bratrství!

Naše Paní Afriky,

vypros nám od svého božského Syna uzdravení nemocných, útěchu soužených,
odpuštění hříšníků;

přimluv se za Afriku u svého božského Syna;
a vypros celému lidstvu spásu a pokoj! Amen.